

ה קיסר הוא זקן. ימי שילטונו מת קרבים לסופם. מכל רחבי האימפריה התקבצו הפרו קונסולים, האצילים ומפקדי-הלגיונות בי חצרו. המתמודדות על ירושתו החלה. ענייני המדינה משותקים. הפרו בינציות מתפרקות. הכל עוסקים רק בנושא אחד: למי יש סיכויים, למי אין. מי ענה בחסדי הקיסר, מי ירד. מי מתחבר עם מי, מי רב עם מי. לצד מי נוטה אותו איש רביעוצמה. מפקד המישמר הפריטוריאני? מי הצליח לספק לפרולטרס את הלחם והקירוס, שהם משתוקקים אליהם? הכאריבאים מתרפקים על שעי רי האימפריה. בעיות פנים וחזן מרימות את ראשן. אך אנשיהחצר עוסקים.

ה שמעת כי... ציפור קטנה דחי שיה די ש... הפיכת הממשלה לחבורה של אני שייחצר שיתקה כל ויכות מדיני רציני נר בארץ. להוציא את קבוצת-השוליים מימין ומשמאל. חסידי-סיפוח מכאן ואנשי שלום-יביתחון משם.

א ד יש לדבר גם תוצאה שנייה. קרובה יותר לאורה. למעשה חדרו רוב השרים ההתי מסר כרצונות במשרדים המופי קדים בחדרם. זוהי אחת הסיבות — ואולי הסיבה העיקרית — לתופעה שיש להזעיק עליה עתה: התמוטטות המנגנון הממשלתי, פשוטו כמשמעו. ומכיוון שבחברה המודרנית, ובייחוד בי

המגיעים אחרי חודשיים-שלושה אינם גורר מים עוד הפתעה. מיכתבים חשוכים נשי לחים ממילא באמצעות שליחים פרטיים. מישוהו התלוצץ שחזרנו לימי הדואר התורכי. זהו עדיף-שווא לגבי התורכים. התורכים, בי ראשית המאה, העבירו את הדו אר באמצעות לרכבות-סיפוח, אבל המכתבים הגיעו במועד וכי דיוקנות, תוך 24 שעות.

אפילו בימי הממלוכים, נדמה לי, הגיעו איגרות בצורה מסודרת יותר. (והגדולות באימפריות של ימי קדם. כמו ממלכת כורש לפני 2500 שנה. התפארו במהירות ובדיקנות של שרות-הדואר שלהם. ש פועלים באמצעות פרשים ותחנות להחלפת סוסים, על פני אלפי קילומטרים.) מדוע התפרק הדואר? הסיבות אינן חשובות. קובעת התוצאה.

שה גודלה, הנושא את תואר-הכי כוד שר-מישטרה. ■ ■ ■

נ מדי ישראל הפכו זה מכבר לבריחה בדיחה מסוכנת מאד. אינו יודע אם יש עוד מדינה בעולם, שבה משמשים הנמלים נושא יומיומי מרתק לדיווח עיי תונאי, כמו אצלנו.

הנמל שובת. מוטל היטל ציפיות. סנק ציות של פלוני. פעולת-עונשין של אל מוני. סתימת מחסנים. חסימת שערים. פשוט ביותר להאשים את הפועלים. אולם פועלי-הנמל אינם שונים מכל שאר הפועלים, ואם הגיעו יחסיה-עבודה בנמל למצב שאינו מאפשר עוד עבודה, יש לחפש את הסיבה במקום אחר.

במשרד שלנו, ממוקרת כל האשמה אצל איש אחד: השר הי נושא את תואר "שר התחבורה". אותו שר בישראל אחראי גם למצב בכבישים, החולכים ונסתמים. המערכה נגד תאונות-הדרכים פשטה את הרגל (ואולי עברה משאת של טון על שתי רגליה). קשה לומר שהיא נכשלה. היא עומדת חסרת-אונים מול המציאות. אפשר לחשב מראש, כימעת בודדות מתימטית, מתי אייפא שר יהיה עוד דנוע בכבישי הארץ.

אפילו תצא הסחורה באורח פלא מן הנמל, אפילו לא תישדד במחסן, אפילו לא תיתקע הודעת-המישלוח בדואר-המיון — המשאית לא תוכל לנוע.

אנוני

ו זהו תמונה מוגזמת מאוד, כמובן. בישראל. הקיסרית הקשישה חיה לה בתוככי האר מון. מנותקת מבעיות הממלכה. מסביבה מצטופפים אנשי-חצרה, מתרפ סים, מתחנפים, משתדלים למצוא חן בעי ניה. לשים רגל איש לרעהו. העיתונות חדרה מזמן דיווח על ממשלה. היא מדווחת על חצר. משום כך אין עוד כתבים מדיניים, המלבנים בעיות מדיניות. מנתחים חי לוקידיעות פוליטיות על דרך הממלכה. יש רק כתבים לענייני רכירות פוליטיות.

האם עלו או ירדו סיכוייו של משה דיין, אחרי שנתגלו תעלוליו הארכיאולוגיים והאחרים? האם מעדיף פינחס ספיר את יגאל אלון או את חיים בר-לב? ואולי הוא מעדיף בכלל את עצמו?

האם רב יצחק רבין עם אבא אבן והתקרב לגולדה, או להיפך? האם מסר יגאל אלון חומר למישהו, כדי לדפוק את משה דיין? האם מסר משה דיין חומר למישהו, כדי לדפוק את יגאל אלון?

יעקוב שמשון שפירא — היכן הוא עומד? האם יש לו סיכויים להיות לנשיא המדינה? האם הוא בכלל רוצה בכך? אלמוגי — מה עם אלמוגי? היכן הוא משובץ? האם הוא איש של דיין או של ספיר?

והקיסרית עצמה — את מי היא מקדמת ומטפחת, את מי היא מסדרת? האם נכון ש... השמעת כי... ציפור קטנה דחשה די ש...

התחצו

קשה לחיות ולפעול בלי תקשורת יעילה. אך עוד יותר קשה לחיות כאשר ביתך יכול להישרף בכל רגע.

יותר מהתפרקות התקשורת.

מעשירצח אינם מפוענחים. נותר הי רשם שכל אחד יכול לשרוף מישד או מושעה, באין מפריע. מעשיהשוד הם אירוע יומיומי. כמו זריחת-השמש.

בדואר, המישרה מפענחת לא פעם תעלומת פשע. בייחוד כשהפושע מתייצב במישרה, כשהוא ממרר בבכי, ומכריז: "אסרו אותי! הרגתי את אשתי!"

אך האמת היא שהמישרה עומדת חס רתי-אונים לחלוטין מול כנופיות-פשע אלימות ורצחניות. המתחזקות והולכות. אין הנחמה המישרה. אין שר מישרה. יש אישיחצר בחצרה

ישראל, מספק המנגנון הממשלתי את עיקר השירותים שבהם תלוי האורח. יש לכך משמעות מרחיקת-לכת.

אין עוד טעם לדבר על "מחדלים", על "ליקויים".

זוהי אחר זה מתמוטטים ומתי פרקים השרותים החיוניים שיש ראה.

תחיד במישרר שעליו מופקד ביי צועיטס מדופלם: התקשורת (לשעבר הדואר).

תקשורת מהירה היא חיונית לחברה מודרנית. ניתן דוגמא שהיא אמת-המירה המהירות למודרניות שיהחברה.

כיום יכול מיכתב מירושלים לתל-אביב לטייל במשך יום או שבע. מיכתבים

מ דוע? אפשר להביא אלף ואחת סיבות. כולן נכונות. אך די בסיבה ראשונה אחת: אין ממשלה בישראל. יש חצר. במישרר הדמוקרטי, יש תפקיד כפול לשר. כחבר-הממשלה, הוא משתתף בי עיצוב המדיניות הממלכתית. כשר הוא ממונה (לרוב) על חלק מן המינהל הי ממלכתי.

רוב שרי ישראל ויתרו זה מכבר על שני התפקידים גם יחד.

אין להם חלק של ממש בעיצוב המדיניות. כי זו נקבעת באופן בלעדי על-ידי הקיסרית במיטבת שלה. תוך התייעצות עם אנשי-חצר הקרובים לה באותו רגע. ואין הם מנהלים את המינהל. כי אין להם זמן או כישרון או חשק לכך.

הם מתמסרים לתפקיד שלישי: איגוד ריגות בחצר הקיסרית. התחרות בינם לבין עצמם.

אין טעם דומר ששר פיוני אי נז מוכשר לתפקידו. יש צורך דקי בוע כי ממשלה זו כוזה אינה מתי אימה לשום תפקיד, זוהי אחר: הספק חומר בתי-המדינה דטורי הי רכילות, החתומים בישראל כידי פרשנים מדיניים.

מ וכן שאין כל רע בשאלות מסוג זה. הרכילות הפוליטית סורחת בכל אר צות הדמוקרטיה והדיקטטורה, בכתב או בעל-פה.

זה מתחיל להיות רע רק כאשר זה בא במקום פרשנות פוליטית אמיתית. דייטר דוק: כאשר עסקי חרכי דות בחצר הקיסר באים במקום דיונים מדיניים אמיתיים.

האם יש חילוקי-דעות מדיניים אמיתיים בין דיין ואלון? ואם כן, מה הם? האם אבא אבן חולק על הקו של גולי דה, ואם כן, מה טיב חילוקי-הדעות? מהי השקפתו המדינית של חיים בר לב? היכן בדיוק עומד כיום פינחס ספיר? מה היא דעתם של כל אלה לגבי השאלות הגורליות — הגורליות ממש — של המדינה: שלום, החזרת שטחים, תנאי הנסיגה, טיב סידורי הביטחון, אוריינטציה בינלאומית, ועוד ועוד?

על כך חדרו העיתונאים דדווח מוזמן. אודי פשוט מפני שאין עד מה הדווח. מפני שכל הוויכוחים האלה מת, ברגע שהקיסריות השתטטה על העניינים, והנחיתה בארץ שילטון אישי.

גולדה מדברת עם ניקסון. גולדה מנהלת משאומתן. גולדה קובעת ומכריזה. לכל האחרים לא נותר אלא להגיד "אמן". לומר לסאדאת מה הם חושבים עליו (כלומר, מה היו חושבים עליו, אילו היו חושבים בכלל). ולהדליף לעיתונאי הקרוב ביותר את הסיפור האחרון על הריב שי פרץ בין אבן ורבי.